

دعای ۱۲۶ - دعا در شب‌های فرد ماه رمضان

اللَّهُمَّ إِنِّي أُمْسَيْتُ لَكَ عَبْدًا دَاخِرًا،

خداوند! روز را به شب رساندم در حالی که بنده‌ای کوچک
و ناچیز هستم.

لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا، وَلَا أَصْرِفُ عَنْهَا

سُوءًا،

هیچ نفع و زیانی برای خود ندارم و نمی‌توانم هیچ بدی را از خودم
دور کنم.

أَشْهَدُ بِذَلِكَ عَلَى نَفْسِي، وَأَعْتَرِفُ لَكَ بِضَعْفِ قُوَّتِي

وَقِلَّةِ حِيلَتِي.

خودم به این حقیقت علیه خود گواهی می‌دهم و به ناتوانی و
ضعف خویش در برابر تو اعتراف می‌کنم.

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ،

پس بر محمد و آل محمد درود فرست

وَأَنْجِزْ لِي مَا وَعَدْتَنِي وَجَمِيعَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

مِنَ الْمَغْفِرَةِ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ

و آن آرزوی را که به من و همه مردان و زنان باایمان وعده
داده‌ای، در این شب تحقق بخش

وَ أَثْمَرَ عَلَيَّ مَا آتَيْتَنِي، فَإِنِّي عَبْدُكَ الْمِسْكِينُ
الْمُسْتَكِينُ الضَّعِيفُ الْفَقِيرُ الْمَهِينُ.

و نعمت‌هایی را که به من عطا کرده‌ای، کامل کن که
من بنده بیچاره، بینوا، ناتوان، فقیر و بی‌مقدار تو هستم.

اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلَنِي نَاسِيًا لِدِكْرِكَ فِيمَا أَوْلَيْتَنِي وَلَا
غَافِلًا لِإِحْسَانِكَ فِيمَا أَعْطَيْتَنِي

خداوندا! مرا از یاد خود درباره آنچه به من بخشیده‌ای، فراموشکار
نکن و نسبت به احسانت در آنچه عطایم کرده‌ای، غافل
مگردان.

وَلَا آيسَاءَ مِنْ إِجَابَتِكَ وَإِنْ أَبْطَأْتُ عَنِّي فِي سَرَاءٍ
كُنْتُ أَوْ ضَرَاءً أَوْ شِدَّةً أَوْ رَخَاءً أَوْ عَافِيَةً أَوْ بَلَاءً أَوْ
بُؤْسٍ أَوْ نَعْمَاءَ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ

کاری کن که هیچ‌گاه از اجابت دعاهایم ناامید نشوم،
حتی اگر اجابت آن به تأخیر بیفتد؛ چه در آسایش باشم چه
در سختی، چه در تنگدستی و چه در فراوانی، چه در سلامتی و
چه در بلا، و چه در گرفتاری یا نعمت، که تو شنونده دعا
هستی!